

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, declarate de avocații Rodion Capcelea și Daiana Panov în numele inculpatului

Tokaev Alan.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>23.01.2017 – 23.02.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>19.03.2018 – 13.09.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.06.2019 – 04.09.2019</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 23 februarie 2018, Tokaev Alan a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 23.02.2018, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 25.08.2017 până la 23.02.2018.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Usatîi Natașa prejudiciul material în sumă de 160.144 lei și moral în mărime de 30.000 lei.

Cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că Tokaev Alan, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu Uharev Stanislav și Kozodaev Maksim, repartizându-și în prealabil rolurile, la 19 mai 2015, ora 8.00, fiind mascați și aflându-se în scara blocului nr. xx, casa xx, din str. xx, mun. xx, în

care locuiește Usatfi Eduard, l-au atacat pe ultimul aplicându-i lovituri cu un obiect nestabil, ascuțit, în regiunea mâinii stânga, după ce au efectuat o împușcătură cu o armă de foc nestabilă în regiunea piciorului drept, cauzându-i conform raportului de expertiză medico legală nr. 347d din 08 septembrie 2015, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, de la care victima a decedat la spital, după care i-au sustras geanta în care se afla: pașaportul regiunii transnistrene și buletinul de identitate pe numele acestuia, un telefon mobil de model „Samsung” standard „CDMA” la prețul de 535 lei, bani în sumă de 5000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie 88.761,5 lei, 2000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 40.537.4 lei, 550.000 ruble rusești care, conform cursului oficial al BNM constituie 198.825 lei, 55.000 lei, 60.000 ruble a regiunii transnistrene care valorează 96.774,9 lei, cauzând părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 480.433.8 lei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu a fost prezent la momentul comiterii infracțiunii, iar mărimea prejudiciului indicată de succesorul părții vătămate este neîntemeiată și nejustificată.

Totodată, vinovăția inculpatului este confirmată prin probele cercetate în ședința de judecată, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate Usatfi Natalia, că victima îi este soț, ambii activau la un schimb valutar. A fost anunțată de către vecină că soțul ei a fost tăiat. Coborând jos pe scări, a văzut că soțul era în sânge, avea o rană la piciorul drept, aorta și venele erau deschise. Cunoaște că soțul deținea o geantă în care se afla suma de 5000 dolari SUA, 2000 euro, 550.000 ruble rusești, 60.000 ruble a regiunii transnistrene, ori, în fiecare seară după serviciu aducea banii acasă, deoarece doar astfel erau în siguranță. În luna mai 2015, pe numele soțului său de către sora sa din Italia a fost transferată sumă de 15.000 euro, însă actele se aflau în geanta care a fost sustrasă.

Martorul Camenev Vadim, a relatat că cu 4-5 ani în urmă Tokaev A., i-a procurat automobilul Mercedes 211 CDI, înregistrat în Tiraspol și înmatriculat pe numele său cu titlu de gaj. A perfectat o procură generală pe numele inculpatului. În prezent automobilul este reținut de către poliția nistreană în calitate de corp delict, iar cererile sale privind restituirea automobilului au fost respinse. Cunoaște că automobilul în cauză a fost implicat într-o tâlhărie soldată cu decesul unei persoane. De automobil se folosea doar inculpatul, or îl vedea pe acesta prin oraș la volan.

Martorul Tcacenco Ana, a explicat că a văzut cum din direcția caselor cu 9 etaje de pe str. xx fugeau doi bărbați, unul dintre ei era mascat, iar celălalt avea o geantă mare de tip sport, de culoare neagră ce atârna pe umărul stâng. Mască a scos-o când a urcat în automobil. Cei doi au fugit spre mașina de model „Mercedes”, parcat în regiunea grădiniței lângă baza de taxi. Numărul de înmatriculare ea l-a notat pe o foaie și l-a comunicat colaboratorilor de poliție, ea se afla la o distanță de 5-6 metri de la automobilul parcat. A auzit cum unul din bărbați a strigat urcă în mașină, astfel unul s-a așezat pe bancheta din față, iar altul pe bancheta din spate și s-a culcat deoarece ferestrele automobilului nu erau tonate. Pe șofer l-a observat din profil și l-a recunoscut după fotografie. La faza urmăririi penale pe șoferul și bărbatul chel i-a recunoscut după fotografii și foto robot. Colaboratorii de miliție i-au comunicat că cei doi au sustras o sumă mare de bani, împușcând o persoană. Incidentul a avut loc în

jurul orei 19.00, pe timp de zi, automobilul era de model Mercedes, culoare neagră, n/î xx.

Martorul Teslear Vitalie, a comunicat că apropiindu-se de ușa blocului a auzit cum cineva fugea pe scări, după care un zgomot și i s-a creat impresia că a fost o explozie de gaz din care motive s-a dat într-o parte, iar peste câteva secunde din casă au ieșit două persoane mascate cu o geantă și armă. Intrând în scara blocului la etajul I, lângă ascensor l-a văzut jos pe vecinul Usatii Eduard. A ieșit și a început să fugă după persoanele mascate, însă a realizat că nu are rost. Ulterior, la fața locului a venit poliția.

Martorul Solearenco Iana, a lămurit că a văzut cum două persoane de gen masculin, cu măști medicinale pe față, unul cu o geantă sportivă în mână, iar altul era mai înalt, chel. Bărbații s-au apropiat de un automobil de model „Mercedes”, culoare neagră, au urcat în mașină, au scos măștile și au plecat. La urmărirea penală a participat la acțiunile de prezentare a persoanelor spre recunoaștere în baza fotografiei, fiindu-i prezentate câte 3 poze, iar ea a recunoscut cele trei persoane, inclusiv inculpatul care era șoferul automobilului respectiv.

Conform procesului verbal de cercetare la fața locului din 24 mai 2015, a fost supusă investigației scara nr.xx a blocului locativ nr. xx din str. xx, mun. xx.

Extrasului din Sistemul Informațional integrat al Poliției de Frontieră atestă că Tokaev (Garan) Alan a zburat spre or. Moskva în aceeași zi.

Conform procesului verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.08.2015, Tcacenco Anna la recunoscut în poza nr.6 pe Tokaev Alan, drept persoana care la data de 19.05.2015, în jurul orei 19.00, se afla la volanul automobilului de model „Mercedes”, în care au urcat 2 persoane de gen masculin.

Potrivit raportului de expertiză medico legală nr 347d din 08.09.2015, decesul lui Usatii Eduard a survenit în urma leziunilor corporale grave, cauzate la 19.05.2015 în jurul orei 18.00-19.00.

Totodată apreciat critic a fost argumentul precum că organul de urmărire penală a avut un rol pasiv deoarece nu au fost prezentate careva probe certe și concludente pe marginea implicării inculpatului în comiterea infracțiunii. Or, în urma probelor cercetate în cadrul examinării cauzei penale, audierii martorilor s-a stabilit cu certitudine folosința de către Tokaev Alan a automobilului de model „Mercedes Benz”, precum și faptul că acesta s-a aflat la volanul automobilului dat în momentul producerii incidentului.

Declarațiile inculpatului privind necunoașterea motivului din ce cauză martorul Camenev V. a comunicat că i-a dat cu împrumut mijloace bănești în vederea procurării automobilului de model „Mercedes-Benz”, precum și aflarea în folosința lui a automobilului dat, instanța nu le-a acceptat, deoarece la momentul audierii martorului, inculpatul nu acordat careva întrebări și nu a obiectat asupra declarațiilor acestuia. Or, însăși Tokaev Alan a confirmat în ședința de judecată că îl cunoaște bine pe Camenev V.

Instanța a respins și declarațiile inculpatului precum că nu cunoaște cele două persoane, în privința cărora cauza este disjunsă, din moment ce dâșii au zburat toți trei, împreună, cu aceeași cursă spre Federația Rusă.

Sub acest aspect, au fost reținute și alegațiile succesului părții vătămate, care a comunicat despre vizualizarea unei înregistrări video la organele de miliție a regiunii nistrene, potrivit căruia a văzut automobilul de model „Mercedes” în care se aflau trei indivizi, în apropierea locului infracțiunii.

Instanța a calificat, astfel, acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, comisă de două sau mai multe persoane, mascate, cu aplicarea armei, săvârșite în proporții deosebit de mari.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, că inculpatul se caracterizează satisfăcător, de scopul pedepsei penale, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate, în limitele fixate de sancțiunea art. 188 alin. (5) Cod penal.

3. Inculpatul, a declarat apel, solicitând, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelantul a invocat că nu a fost prezent la momentul comiterii infracțiunii și nu a deținut un atare automobil în posesie.

Nu au fost prezentate probe ce ar demonstra învinuirea, că acest automobil îi aparține.

Sentința este bazată doar pe declarațiile unor martori, dar în lipsa unor probe ce ar dovedi implicarea sa în comiterea infracțiunii.

Acuzatorul de stat nu a prezentat nicio probă ce ar confirma implicarea lui la comiterea infracțiunii pe învinuirea adusă în baza art. 188 alin. (5) Cod penal. Ori, pe art. 151 alin. (4) Cod penal, el a fost scos de sub învinuire.

Nu a fost probat semnul calificativ cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, deoarece nu s-a demonstrat existența banilor, iar martorii au declarat, că victima a intrat în scara blocului având la el doar borseta, care este o geantă mică și în care fizic nu încap suma de bani indicată în învinuire.

3.1. A declarat apel și avocatul Rabei Ilie, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că nu s-a probat participarea acestuia la infracțiunea imputată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Tokaev Alan a fost condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 13.09.2018, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 25.08.2017 până la 13.09.2018.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Usatii Natașa prejudiciul material în sumă de 160.144 lei și moral în mărime de 30.000 lei

Cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a statuat că prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, deoarece a indicat numele coparticipanților și fără a delimita acțiunile infracționale comise de către inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că inculpatul Tokaev Alan, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se împreună cu alte două persoane, în a căror privință cauza penală a fost disjunctă în procedură separată, repartizând în prealabil rolurile, la 19 mai 2015 ora 8.00, fiind mascate și aflându-se în scara blocului nr. xx casa xx din str. xx, mun. xx în care locuiește Usatîi Eduard, l-au atacat pe ultimul aplicându-i lovituri cu un obiect nestabil, ascuțit în regiunea mâinii stângi, după ce au efectuat o împușcătură cu o armă de foc nestabilă în regiunea piciorului drept, cauzându-i conform raportului de expertiză medico legală nr. 347d din 08 septembrie 2015, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, de la care victima a decedat la spital, după care i-au sustras geanta în care se afla: pașaportul regiunii transnistrene și buletinul de identitate pe numele acestuia, un telefon mobil de model „Samsung” standard „CDMA” la prețul de 535 lei, bani în sumă de 5000 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 88.761,5 lei, 2000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 40.537,4 lei, 550.000 ruble rusești care, conform cursului oficial al BNM constituie 198.825 lei, 55.000 lei, 60.000 ruble a regiunii transnistrene care valorează în sumă de 96.774, 9 lei, cauzând victimei o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 480.433,8 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, comisă de două sau mai multe persoane, mascate, cu aplicarea armei, săvârșite în proporții deosebit de mari.

În pofida faptului că inculpatul nu a recunoscut vinovăția, aceasta este dovedită prin probele administrate, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate Usatîi Natalia, martorilor Camenev Vadim, Tcacenco Ana, Teslear Vitalie, Solearenco Iana, procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii, scrisă de Usatîi Natașa, în care roagă organul de urmărire penală să atragă la răspundere penală trei persoane necunoscute, care la 19.05.2015, ora 18.30, în scara xx a blocului locativ nr. xx din str. xx, mun. xx, au împușcat soțul, Usatîi Eduard, după care i-au sustras geanta în care se afla pașaportul regiunii transnistrene și buletinul de identitate pe numele acestuia, un telefon mobil de model „Samsung”, banii în sumă de 550.000 ruble rusești, 5000 dolari SUA, 2000 euro, 55.000 lei, 60.000 ruble transnistrene, iar în urma rănilor suferite soțul său a decedat, procesul verbal de cercetare la fața locului din 24 mai 2015, extrasu din Sistemul Informațional integrat al Poliției de Frontieră că Tokaev (Garan) Alan a zburat spre Moscova în aceeași zi, procesul verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.08.2015 prin care Tcacenco Ana l-a recunoscut în poza nr.6 pe Tokaev Alan, drept persoana care la data de 19.05. 2015, în jurul orei 19.00, se afla la volanul automobilului de model „Mercedes”, în care au urcat 2 persoane de gen masculin, raportul de expertiză medico legală nr 347d din

08.09.2015, că decesul lui Usatii Eduard a survenit în urma leziunilor corporale grave, cauzate la data de 19.05.2015 în jurul orei 18.00-19.00.

Prin ordonanța Procuraturii Bender din 22 noiembrie 2017, s-au disjungat din cauza penală nr. 115050086, materialele în privința învinuiților Liharev Stanislav și Kozodaev Maksim, într-o procedură separată.

Deci, prin declarațiile succesorului părții vătămate, s-a dovedit circumstanța agravantă a infracțiunii de tâlhărie - cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Nefondate, la acest capitol sunt afirmațiile inculpatului și apărătorului acestuia, precum că martorii audiați, au declarat, că victima a intrat în scara blocului având la el doar borseta, care este o geantă mică și în care fizic nu încap suma de bani indicată în învinuire, or, în acest sens, nu a fost demonstrată faptul că mijloacele bănești sustrase de inculpat, nu au încăput în geanta victimei, în situația în care, nu se cunoștea nominalul bancnotelor deținute de victima la momentul comiterii atacatului tâlhăresc.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 188 Cod Penal, constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele două acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă; 2) acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Acest element constitutiv al infracțiunii s-a adevărit pe deplin, în situația în care s-a constatat urmare a cercetării și analizării probatoriului administrat la caz, că Tokaev Alan, prin înțelegere prealabilă cu alte două persoane au sustras mijloace bănești de la victima, Usatii Eduard, în suma totală de 480.433, 8 lei.

Faptul participării inculpatului, la comiterea atacului tâlhăresc a fost probat prin declarațiile martorului, Tcacenco A., care a relatat că în vara anului 2015, se afla la serviciu situat în mun. xx, str. xx. Pe partea adversă a drumului a văzut cum din direcția caselor cu 9 etaje de pe str. xx, fugeau doi bărbați, i-a atras atenția acesta fapt, deoarece unul dintre ei era mascat, iar celălalt avea o geantă mare de tip sport, de culoare neagră ce atârna pe umărul stâng a acestuia. Cei doi bărbați au fugit spre mașina de model „Mercedes”, parcat în regiunea grădiniței lângă baza de taxi, număr de înmatriculare nu-l ține minte, însă l-a notat pe o foaie și l-a comunicat colaboratorilor de miliție, ea se afla la o distanță de 5-6 metri de la automobilul parcat. A auzit cum unul din bărbați a strigat urcă în mașină, astfel unul s-a așezat pe bancheta din față, iar altul pe bancheta din spate, însă s-a culcat deoarece ferestrele automobilului nu erau tonate, după care automobilul s-a deplasat spre str. xx. Pe șofer l-a observat din profil, acesta purta maiou negru, era de o corporală medie, părul de culoare închisă, un pic de barbă și l-a recunoscut după fotografie. La faza urmăririi penale șoferul și bărbatul chel l-a recunoscut după fotografie și foto robot. Incidentul avut loc în jurul orei 19.00, pe timp de zi, automobilul era de model „Mercedes”, culoare neagră, număr de înmatriculare xx.

Or, potrivit procesului verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.08.2015, efectuat cu participarea martorului, Tcacenco A., ultima l-a recunoscut în poza nr.6 pe Tokaev Alan, drept persoana care la data de 19.05.2015,

în jurul orei 19.00, se afla la volanul automobilului de model „Mercedes” în care au urcat 2 persoane de gen masculin.

Pe motivul dat, este declarativă afirmația inculpatului precum că nu are tangența cu infracțiunea dată, declarând că la momentul comiterii infracțiunii dânsul se afla în alt loc. Or, faptul comiterii atacului tîlhăresc nemijlocit de inculpat, este probat și prin declarațiile martorului, Stolearenco Iana, care a declarat că, în luna mai 2015, când servea cu prietena sa, Ana, afara cafea, a văzut cum două persoane de gen masculin, cu măști medicinale pe față, unul fiind de o înălțime joasă, îmbrăcat în maiou și pantaloni sportivi negri, avea o geantă sportivă în mîină, iar altul era mai înalt, chel, îmbrăcat în maiou de culoare deschisă și pantaloni sportivi. Bărbații în cauză fugeau din direcția grădiniței și s-au apropiat de un automobil de model „Mercedes”, culoare neagră, au urcat în mașină, astfel încât nu se vedeau, tot atunci au scos măștile și au plecat în direcția părții opuse a mun. Chișinău. Automobilul era parcat paralel locului unde se aflau ele, despărțindu-i drumul. La faza urmăriri penale a participat la acțiunile de prezentare a persoanelor spre recunoaștere în baza fotografiei, fiindu-i prezentate cîte 3 poze, iar ea a recunoscut cele trei persoane, inclusiv inculpatul care era șofer, care la acel moment avea un pic de bărbuță și era mai plinuț.

Deși inculpatul, nu a fost persoana care să fi intrat în blocul unde a fost atacată victima, acesta a fost persoana care s-a aflat la volanul automobilului cu care s-au deplasat toate persoanele implicate în activitatea infracțională, astfel că rolul ultimului a fost de a se afla la volanul automobilului și a aștepta complicitii săi, în vederea eschivării de la locul comiterii infracțiunii.

La comiterea infracțiunii, inculpatul a folosit automobilul de model „Mercedes”, ca mijloc de transport necesar pentru plecare de la locul comiterii faptei infracționale, împreună cu alte două persoane.

Faptul dat este dovedit prin declarațiile atât a martorului, Tcacenco A., cât și a martorului, Stolearenco I., care au menționat că au văzut cum doi bărbați mascați au urcat în automobil de model „Mercedes”, la volanul mijlocului de transport fiind nemijlocit inculpatul, Tokaev Alan. Afirmațiile martorilor dați, fiind apreciate ca fiind veridice, având în vedere că aceștia la momentul când persoanele necunoscute, mascate au urcat în automobilul de model „Mercedes”, se aflau la o distanță de 5-6 metri de la automobilul parcat.

Este nefondată și alegația inculpatului că nu au fost prezentate probe ce ar demonstra că acest automobil îi aparține. Or, potrivit declarațiilor martorului, Camenev V., acesta a relatat că, inculpatul îi este cunoscut, deoarece au frecventat aceeași sală de forță, unde s-au cunoscut în anul 2000. Cu 4-5 ani în urmă Tokaev Alan, avea intenția de a procura un automobil de model „Mercedes 211” CDI, numerele de înmatriculare nu le cunoaște, acesta fiind înregistrat în Tiraspol, deoarece prima literă era T, de culoare albastru închis, însă l-a rugat să aprecieze starea tehnică a acestuia și să îi dea cu împrumut suma de 4000 dolari SUA, pe care el i-a transmis, însă automobilul a fost înmatriculat pe numele său cu titlu de gaj, costul total al automobilului fiind de 6000 dolari SUA, banii împrumutați de inculpat nu au fost restituiți până la moment. Recipisă pentru banii împrumutați nu a fost perfectată, or a mai acordat acestuia împrumuturi și le restituia în termen. A perfectat

o procură generală pe numele inculpatului, dar nu ține minte dacă aceasta conținea dreptul de retransmitere în proprietate a automobilului. De automobil se folosea doar inculpatul, îl vedea pe acesta prin oraș la volanul automobilului dat.

În acest sens, nu a pot fi puse la dubii declarațiile martorului, Camenev V. că automobilul de model „Mercedes” se afla în posesia nemijlocită a inculpatului, în situația în care în cadrul cercetării judecătorești nu au prezentate careva probe ce ar confirma interesul martorului privind tragerea la răspundere penală a inculpatului, or, martorul în cauză l-a caracterizat pe inculpat din punct de vedere pozitiv, remarcând că, în cadrul sălii de sport inculpatul avea un comportament adecvat, antrena copii, acesta era o persoană foarte bună, deoarece locuiau în apropiere.

Din dispoziția art. 188 Cod penal rezultă că, atacul asupra victimei este săvârșit în scopul sustragerii. Deci, odată cu săvârșirea atacului, începe realizarea scopului de sustragere. Acest scop nu poate fi realizat decât prin luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia. Însă, pentru calificarea faptei, nu se cere ca acțiunea de luare să fi avut loc în întregime. Este suficient doar să înceapă executarea ei. Gradul de executare a acțiunii date (victima încă nu a fost deposedată; victima a fost deposedată; victima a fost imposedată) contează la individualizarea pedepsei, nu și la calificarea faptei. De aceea, sustragerea consumată, realizată în contextul infracțiunii specificate la art. 188 Cod Penal, nu necesită o calificare suplimentară.

Astfel, în cazul de față și-a găsit pe deplin confirmare intenția directă a inculpatului, Tokaev Alan, fiind în înțelegere prealabilă cu alte două persoane, privind sustragerea mijloacelor bănești ale victimei, Usafii Eduard, de vreme ce inculpatul, Tokaev Alan, împreună cu alte două persoane, au organizat din timp acțiunea de atac.

În acest sens, sunt reținute declarațiile succesului părții vătămate, Usafii Natașa, care în seara incidentului în jurul orei 00.00, a fost audiată de către colaboratorii de miliție, unde i sa arătat un video pe care a văzut o mașină de culoare neagră, model „Mercedes”, în care se aflau 3 indivizi cu chipiuri pe cap, iar ea și-a amintit că timp de trei zile automobilul în cauză era parcat în fața schimbului valutar. Video în cauză era ridicat de la camerele video amplasate la ieșirea din mun. Bender spre s. Parcani. Tot în acea seară automobilul de model „Mercedes” era parcat pe str. Chisiniovsciaia, lângă vulcanizare, în apropiere de casa lor.

Așadar, circumstanțele enunțate de către succesul părții vătămate, Usafii Natașa, denotă clar și evident faptul că scopul prestabilit de la bun început de către inculpatul și alte două persoane în privința căroră cauza penală a fost disjunctă, a fost de sustragere urmare a atacului tâlhăresc, a mijloacelor bănești de la victimă, or, victima a fost urmărită din timp de către agresori.

De asemenea, componenta indispensabilă a acțiunii adiacente este atacul asupra unei persoane.

Prin „atac” se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Atacul în cadrul infracțiunii specificate la art. 188 Cod Penal presupune confruntarea personală a făptuitorului fie cu persoana care posedă, gestionează sau

păzește bunurile proprietarului, fie cu alte persoane, prin a căror agresiune făptuitorul tinde să-și atingă scopul.

În cazul infracțiunii nominalizate, victima conștientizează, de regulă, caracterul ilicit al acțiunii făptuitorului, însă, în virtutea violenței (amenințării) aplicate asupra ei, este lipsită de libertatea de acțiune, uneori fiind constrânsă să transmită chiar ea însăși bunurile către făptuitor.

Prin „violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate” trebuie de înțeles violență soldată cu vătămare ușoară ori medie a integrității corporale sau a sănătății, ori care, deși nu a cauzat asemenea urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viața și sănătatea victimei.

La acest capitol, succesorul părții vătămate, Usafii Natașa, a declarat că locuiește la etajul 7 și a auzit un zgomot ce a fost auzit și de către toți vecinii. Coborând jos, a văzut că soțul său era în sânge, avea o rană la piciorul drept, aorta și venele fiind deschise, aplecându-se spre acesta, el voia să îi comunice ceva, însă nu a reușit, deoarece consideră că în acel moment acesta a decedat.

Totodată, din declarațiile martorului, Teslear V., rezultă că, în mai 2016, în jurul orei 17.00, îndreptându-se spre domiciliul său din str. xx, xx, apropiindu-se de ușa blocului, a auzit inițial cum cineva fugea pe scări, după care un zgomot și i s-a creat impresia că a fost o explozie de gaz, din care motive s-a dat într-o parte, iar peste câteva secunde din casă au ieșit două persoane mascate cu o geantă și armă. Intrând în scara blocului la etajul I, lângă ascensor a văzut vecinul, Eduard, care stătea jos, el a ieșit afară și a început să fugă după persoanele mascate, însă a realizat că nu are rost și a mers la domiciliu pentru a lua trusa medicală, după care s-a îndreptat spre vecinul său unde deja vecinii i-au strâns cu o centură piciorul traumatizat.

Tot aici, urmează de reținut și declarațiile martorului, Dobrostomat G., care fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești a declarat că, din scara 2 a blocului la un moment, a auzit un zgomot ca o împușcătură, după care a văzut 2 persoane de gen masculin, îmbrăcate în stil sport, care au ieșit din scara blocului ocolind casa

În contextul circumstanțelor enunțate, și-a găsit deplină confirmare calificativul aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, în situația în care, în afara de declarațiile a succesorului părții vătămate și a martorilor, violență față de victimă, se confirmă și prin raportul de expertiză medico legală nr 347d din 08 septembrie 2015, potrivit căruia decesul lui Usafii Eduard a survenit în urma leziunilor corporale grave cauzate prin aplicarea armei de foc.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 188 Cod Penal al RM se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - de sustragere - cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

În contextul laturii subiective, și-a găsit deplină confirmare și acest element constitutiv, atâta timp cât în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedit faptul că inculpatul împreună cu alte două persoane au inițiat, din timp, urmărirea după victimă, având în vedere că succesorul părții vătămate, Usafii N., care de asemenea lucra împreună cu victima, Usafii E., la același schimb valutar, a relatat că a văzut cu

câteva zile înainte de atac, automobilul ce se afla în posesia inculpatului, în apropierea schimbului valutar.

Este nefondat argumentul invocat de către apelanți, precum că învinuirea înaintată lui Tokaev Alan nu a fost confirmată, or, în cazul de față instanța de apel își întemeiază hotărârea, nu doar pe declarațiile succesoriului părții vătămate, în acest sens fiind administrate și alte probe, care indică direct la comiterea infracțiunii anume de către inculpatul, Tokaev Alan, și de alte două persoane.

Sunt neîntemeiate argumentele apărătorului referitor la faptul că învinuirea adusă lui Tokaev Alan, nu este demonstrată, în situația în care probatoriul administrat și cercetat la caz este unul de natura de a combate aceste versiuni, care au tentă de inducere a instanței de apel în eroare, în vederea eludării pedepsei penale a inculpatului.

Atât, ordonanța de punere sub învinuire cât și rechizitoriu corespund rigorilor prevederilor art. 281 și art. 296 Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. Actul de învinuire, cât și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

Astfel, starea de fapt săvârșită de inculpat corespunde cu semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod Penal.

Alegațiile avocatului invocate în cererea de apel că, prima instanță nu a ținut cont de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28 iunie 2004”, considerând că calificarea infracțiunii conform art. 188 alin. (5) Cod penal, nu este corectă, urmează a fi respinse.

Ori, prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia, totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate.

Așadar, atât vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art. 188 CP.

Tilhăria se consideră consumată din momentul atacului asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșite cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

Sustragerea se consideră săvârșită de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat în comun doi sau mai mulți autori fără o înțelegere prealabilă între ei, cât și în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea comună a sustragerii.

Existența înțelegerii prealabile între coautori nu influențează asupra calificării sustragerii, săvârșite de două sau mai multe persoane, dar trebuie luată în considerație la individualizarea pedepsei.

Totodată, acțiunile persoanelor care nu au luat parte la săvârșirea sustragerii, dar au contribuit la comiterea acesteia prin sfaturi, indicații, prin promisiunea prealabilă că vor tăinui urmele infracțiunii, vor vinde bunurile sustrate etc. trebuie calificate drept complicitate la sustragere, cu referire la alin.(5) art.42 Cod penal.

Așadar, inculpatul nemijlocit a participat la atacul tâlhăresc, având în vedere că din declarațiile martorilor, s-a confirmat faptul că acesta s-a aflat la volanul automobilului de model „Mercedes”, mijlocul de transport, care inițial a supravegheat schimbul valutar cu câteva zile înainte de incident, ulterior, pe data de 19.05.2015, după comiterea atacului tâlhăresc, a părăsit locul infracțiunii, împreună cu alte două persoane.

Nu poate fi reținută nici afirmația apărătorului că există divergențe în declarațiile martorilor referitor la culoarea automobilului implicat la comiterea infracțiunii date, având în vedere că, Usatii N. a declarat că automobilul care l-a observat 3-4 zile în preajma schimbului valutar era de culoare neagră, Tcacenco A. a declarat că automobilul era de culoare deschisă, după citirea declarațiilor date la urmărire penală a admis că automobilul era de culoare închisă, iar martorul, Camenev V. a declarat că automobilul pe care îl poseda Tokaev Alan, era de culoare albastră.

Or, în cadrul cercetării judecătorești, atât succesorul părții vătămate, cât și martorii au relatat că automobilul de model „Mercedes” era de culoare întunecată, prin urmare nu există careva dubii că automobilul care a servit pentru inculpat și alte două persoane ca mijloc de transport pentru părăsirea locului infracțiunii, este de culoare închisă.

În asemenea circumstanțe, este cert stabilită implicarea nemijlocită a inculpatului la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, or, deși acesta nu a aplicat nemijlocit violență față de victimă, ceea ce dus la decesul acestuia, inculpatul împreună cu alte două persoane a pus la cale fapta infracțională, a organizat comiterea atacului tâlhăresc, fapt pentru care a fost pus sub învinuire doar în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, iar pentru omiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 Cod penal a fost scos de sub urmărire penală, prin ordonanța din 22 noiembrie 2017.

La stabilirea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei inculpatului precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Avocatul Rodion Capcelea, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că de către instanța de apel nu au fost respectate întocmai prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, fiind comise erori de drept material și substanțial, care în ansamblu duc la ilegalitatea deciziei adoptate *în privința condamnatului Onișenco Andrei*.

Ținând cont de faptul că până la data depunerii prezentului recurs inculpatul Tokaev Alan, nu a primit sentința tradusă în limba rusă, nu a fost posibil de a concretiza circumstanțele de drept cu acesta. După primirea deciziei instanței de apel, traduse în limba rusă, inculpatul Tokaev Alan va prezenta instanței de recurs cerere de recurs motivată.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Diana Panov, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a indicat că atât prin rechizitoriu, cât și prin sentința primei instanțe, nu a fost probată participarea inculpatului la infracțiunea imputată.

Inculpatul nu recunoaște vina, nu a fost prezent la momentul comiterii infracțiunii și nu a deținut un automobil în posesie.

Nu au fost prezente probe ce ar demonstra învinuirea precum expertize, înregistrări și date despre automobil, ce ar proba, că îi aparține și implicarea lui în comiterea infracțiunii date.

Valoarea prejudiciului indicată de succesorul părții vătămate este neîntemeiată și nejustificată, or, aceasta a comunicat despre existența unui transfer, fără a prezenta careva acte în acest sens.

Calificarea infracțiunii conform semnelor cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, este bazată doar pe declarațiile succesorului victimei, fără a fi prezentate careva probe în sensul dat.

La examinarea cauzei nu s-a respectat cerința legii cu privire la cercetarea multilaterală, completă și obiectivă a circumstanțelor infracțiunii săvârșite.

Sentința a fost bazată doar pe presupuneri, astfel, instanța de fond pripit a concluzionat că acțiunile inculpatului conțin elementele constitutive ale infracțiunii și a pronunțat o decizie de condamnare, iar instanța de apel nu a ținut cont de argumentele și probele aduse de către Tokaev, încălcând vădit principiul prezumției nevinovăției.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin.

(5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat de avocatul Rodion Capcelea este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 8. din decizie*).

Mai mult, recursul conține critici în raport cu o altă persoană decât inculpatul, adică: „*în privința condamnatului Onișcenco Andrei*”, iar mandatul avocatului din 12.11.2018 nu este semnat pe verso de către client.

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Astfel, odată ce nu îndeplinește cerințele legale de conținut, recursul avocatului Rodion Capcelea urmează a fi declarat inadmisibil.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat de avocata Diana Panov, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, care este fondat doar pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, dar în care nu este specificat care ar fi în asemenea situație cea corectă, deci acest recurs, la fel, neîndeplinind cerințele legale de conținut (*pct. 5.1 din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, cât și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate Usatâi N., martorilor Camenev V., Tcacenco A., Tesler V., Dobrostomat G. și Stolarencu I., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.05.2015, extrasul din Sistemul informațional integrat al Poliției de frontieră, procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.08.2015, raportul de raportul de expertiză medico-legală nr. 347d din 08.09.2015, toate dovezile fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate confirmând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate la art. 188 alin. (5) Cod penal, astfel faptei săvârșite fiindu-i dată o încadrare juridică corectă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul menționat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere,

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul declarat de avocata Diana Panov au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5.I. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentul vizat, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar declarat de avocata Diana Panov este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar al avocatei Diana Panov urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rodion Capcelea, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, în privința inculpatului Tokaev Alan xx, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Daiana Panov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, în privința inculpatului Tokaev Alan xx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 septembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun